

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

การศึกษาปริมาณผลผลิตและคุณภาพของห้อพันธุ์เอออลิเกรนต์ พลอดชาชัน และพื้นเมืองพันธุ์อ่างชางแดง ที่สถานีเกษตรหลวงอ่างชาง ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอินทนนท์ และศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่ปุนหลวง สรุปผลได้ดังนี้

5.1. สถานีเกษตรหลวงอ่างชาง สมควรปลูกห้อพันธุ์เอออลิเกรนต์มากที่สุด เนื่องจากให้ผลผลิตสูง (9.66 ก.ก./ตัน) และห้อมีรากตื้น (TSS:TA=21.14) สำหรับพันธุ์พลอดชาชันสมควรที่จะปลูกรองลงมา เนื่องจากให้ผลผลิต (10.94 ก.ก./ตัน) และความแน่นเนื้อ (3.97 ก.ก./ซม²)

5.2. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอินทนนท์สมควรปลูกห้อพันธุ์เอออลิเกรนต์มากที่สุด เนื่องจากให้ผลผลิตสูง (9.94 ก.ก./ตัน) มีน้ำหนักผลมาก (105.67 กรัมต่อผล) และห้อมีรากตื้น (TSS:TA=20.86) สำหรับห้อพันธุ์พลอดชาชันสมควรที่จะปลูกรองลงมา เนื่องจากให้ผลผลิต (13.43 ก.ก./ตัน) และจำนวนผลต่อตันสูง (167.4 ผลต่อตัน)

5.3. ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่ปุนหลวงสมควรปลูกห้อพันธุ์เอออลิเกรนต์เท่านั้น เนื่องจากให้ผลผลิตสูง (10.15 ก.ก./ตัน) และมีน้ำหนักผลค่อนข้างมาก (95.09 กรัมต่อผล) ส่วนพันธุ์พลอดชาชันและพลอดชาชันไม่สมควรปลูก เนื่องจากมีผลผลิตต่ำ

5.4. ปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณผลผลิตที่สำคัญได้แก่

5.4.1. น้ำหนักผล ต้นห้อที่มีน้ำหนักต่อผลมากจะมีผลผลิตสูง โดยปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อน้ำหนักผลมากที่สุดคือ พันธุ์ห้อ สำหรับการปลิดผล ปริมาณโพแทสเซียมในดิน การตัดแต่งกิ่ง ระยะเวลาพัฒนาการของผล และปริมาณคลอรอฟิลล์ในใบ เป็นตัวบ่งบอกความแตกต่างของน้ำหนักผลของห้อในแต่ละพื้นที่

5.4.2. จำนวนผลต่อตัน ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อจำนวนผลต่อตันได้แก่ จำนวนช่ำโมง ความเย็น สถานีเกษตรหลวงอ่างชางมีจำนวนช่ำโมงความเย็นมากที่สุดมีจำนวนผลห้อต่อตันมากที่สุด สำหรับศูนย์พัฒนาโครงการหลวงอินทนนท์มีจำนวนช่ำโมงความเย็นรองลงมา มีจำนวนผลต่อตันรองลงมา ส่วนศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่ปุนหลวงมีจำนวนช่ำโมงความเย็นน้อยที่สุดจึงมีจำนวนผลต่อตันน้อยที่สุด ตามลำดับ

5.5.ปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพของผลประกอบด้วย โปแตสเซียมในดิน แสงแดด ปริมาณคลอโรฟิลล์ในใบ ซึ่งมีผลต่อปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ และแคลเซียมซึ่งมีผลต่อความแน่นเนื้อ

5.6.มาตรฐานเพื่อเลือกพันธุ์ท้าวหรับปลูก กำหนดเฉพาะผลผลิตต่อต้น น้ำหนักผล และรสชาติ (TSS:TA) ที่เพียงพอแล้ว